

[Jens Thoft]

strup nikker, sådan forholder det sig nemlig. Så hvis regeringen vil finansiere nogle af sine ting, skal den tage SF's model og ikke dens egen, som efterlader et hul så stort som en ladeport.

Jeg takker i øvrigt for den velvilje, Socialdemokratiet mødte forslaget med. Og jeg kan forsikre skatteministeren, at hvis hans elendige forslag, som efterlader kæmpehuller i lovgivningen på kursområdet, bliver vedtaget, så varer det kun 2-3 år, før Folketinget kommer til at behandle den sag igen. Og jeg er altså træt af, at vi skal hænges ud i aviserne som nogle skvadderhoveder, fordi vi vedtager en dårlig lovgivning, når vi har stået og advaret. Socialdemokratiet har advaret, Fremskridtspartiet har advaret, og jeg er træt af, at det forholder sig sådan, og jeg håber altså, at ministeren ikke får sit forslag igennem.

Dernæst vil jeg behandle spørgsmålet om warrants. Også her burde skatteministeren være SF dybt taknemlig, fordi vi fremsatte forslaget på Folketingets allersidste arbejdsdag. Vi vidste jo godt, det ikke kunne nå at blive behandlet og ikke kunne blive vedtaget, men vi vidste også godt, at bare det, at forslaget lå der, betød, at de spekulationer i warrants, som var planlagt i sommerperioden, ikke ville blive gennemført. Og vi havde ret: der er kun, hvis jeg erindrer rigtigt, ét selskab, der har udstedt warrants i sommerperioden, til trods for at en stribe aktieselskabsbestyrelser havde fået myndigelse til at gøre det.

Det gjorde man naturligvis kun, fordi man gik ud fra som en selvfølge, at SF's forslag ville blive vedtaget. Der var ingen i finansverdenen, der kunne drømme om, at forslaget ikke ville blive vedtaget. Naturligvis ville det blive vedtaget, for sådan en tåbelighed som beskatningen af warrants var der da ingen der kunne drømme om at lade stå åben, men ikke desto mindre har jeg forstået, at regeringen i dag ikke er villig til at vedtage det. Men også her, tro mig, minister, kommer regeringen eller dens efterfølger – den lever vel heller ikke evigt – til at vedtage indgrebet over for warrants. Vi vil komme til at se, at medarbejdere får udstedt warrants i meget stort omfang. Vi vil se, hvorledes lønnen bliver forandret til kursgevinster, og at man på den måde unddrager sig beskatning. Og når det så er sket, og når de smarte har gjort det i en 3-4 år, når det er blevet folkeeje, så kommer regeringen og griber ind. Og det er da træls, at det skal foregå på den måde.

Hele den begrundelse, der er for 3-års-reglen på aktieavancebeskatningsområdet, var jo oprindelig, at man skulle tilskynde til investeringer i erhvervslivet. Men der er jo ikke investeret nogen som helst krone via warrants. Det har kun ét formål, nemlig at man kan deltage i spekulation i kursstigninger uden at skulle deltage med nogen investering af betydning. Warrants er rene cirkuspapirer fra det finansielle cirkus' mangfoldige overdrev. Der er ingen som helst begrundelse for at beskytte disse cirkuspapirer mod beskatning. Men ikke desto mindre har jeg forstået, at regeringen vil gøre det, men her er jeg sikker på, at vi kommer til at stå i samme situation som med udlandslempelsen og varelagerloven og i øvrigt også 3 pct.-skatten, nemlig at når der er gået et stykke tid, må Folketinget erkende, at også her havde SF ret.

Dernæst er der forslaget om vedhængende renter. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg er meget ærgerlig over den behandling, forslaget har fået, i den udstrækning det overhovedet er blevet behandlet. Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil føre til en anden holdning end den, jeg har mødt her i dag, for jeg har ikke set noget flertal, selv om de fleste af ordførerne ikke har udtalt sig ret meget om det.

Virkeligheden er den, at hvis ikke vi stopper muligheden for at købe renter inden 31. december på et tidspunkt, hvor alting tyder på, at 6 pct.-skatten bliver aftrappet over 2 år, så vil vi se gevaldige spekulationer frem til nytår, hvor folk køber renter med det formål at nedbringe skatten i 1990, hvor den er høj, for at flytte skatten over i 1991 og 1992, hvor 6 pct.-skatten er væk.

Sådan gik det naturligvis også, da man nedsatte aktieselskabsskatten. Man skubber skatten frem i det nye år. Og en af årsagerne til, at regeringen har måttet justere underskuddet på statsbudgettet for 1990, er jo også, at selskaberne selvfølgelig har regnskabsført, selvangivet, langt færre beløb i sidste år, end de vil komme til i de kommende år, for netop at udnytte det, at skatten falder. Og at folk handler på den måde, bør ikke komme som en overraskelse for en skatteminister. Hvis man ikke får stoppet det hul, mener jeg derfor, at ministeren vil opleve, at statens underskud bliver endnu større. Og igen: Det er de smarte, der laver fidusen. Hvis vi ikke får det stoppet her inden jul – og det er